

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, bytom **Š.**, proti žalovanej **Sociálne poisťovni – ústredie**, so sídlom 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č.: P-522-1250/ 2009/Rozh. z 02. apríla 2009 v spojení s oznámením z 21. decembra 2009 č. P-522-5443/ 2009/Ozn., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2010, č. k. 23Sd/13/2010-3 a jeho uzneseniu z 28. januára 2010, č. k. 23Sd/13/2010-6, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenia Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2010 č. k. 23Sd/13/2010-3 a z 28. januára 2010 č. k. 23Sd/13/2010-6 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** krajskému súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením z 26. januára 2010 č. k. 23Sd/13/2010-3 Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 30 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov s odôvodnením, že „*navrhovateľ viacnásobne už napáda rozhodnutie odporcu, ktorými sa upravujú každoročne starobné dôchodky*“. Podľa krajského súdu „*podstata doposiaľ právoplatne skončených vecí iniciovaných navrhovateľom proti odporkyňni spočívala v tom, že navrhovateľ neustále a naďalej spochybňuje výpočet výšky základného starobného dôchodku, od ktorého sa následne odvíjajú jeho percentuálne zvýšenia, realizované odporkyňnou. Vychádzajúc*

z uvedeného je potom potrebné akceptovať ten právny názor, že charakter predchádzajúcich konaní aj charakter tohto konania podaný navrhovateľom proti odporkyni neodôvodňuje ustanovenie zástupcu z radov advokátov navrhovateľa, pretože nebola naplnená ani jedna z troch základných podmienok, ktorou je daná v prípade podmienka ochrany záujmov navrhovateľa v konaní.“.

Uznesením z 28. januára 2010 č. k. 23Sd/13/2010-6 zastavil podľa § 104 ods. 1 OSP konanie „o starobný dôchodok“ majúci za to, že „navrhovateľ sa domáha preskúmania toho istého likvidačného listu z 10. mája 2006 už viacerými podaniami, ktoré prebiehajú na tunajšom súde“.

Proti obom týmto uzneseniam podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, opakovane sa domáhajúc samostatného prejednanie veci, potreby právneho zástupcu - advokáta na vypracovanie podaní. Opätovne tiež poukazoval na to, že svojimi žalobami sa opakovane domáha vyplácanie svojho čiastočného invalidného dôchodku, pričom ide o samostatné žaloby, ktoré musí podávať každý mesiac.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a OSP, § 10 ods. 2 OSP) po tom, čo prostredníctvom krajského súdu zadovážil od žalovanej doklady potrebné pre rozhodnutie – osobitne žalobou napadnuté rozhodnutie z 21. decembra 2009 číslo P-522-5443/2009/0-3, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že obe rozhodnutia krajského súdu je potrebné zrušiť, nakoľko krajský súd konal a rozhodol vo veci o starobný dôchodok, ktorý nebol predmetom tohto konania.

Podľa piatej časti OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb a opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 a nasl. OSP).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

V správnom súdnictve nie je vylúčené ani zastavenie konania z dôvodu nedostatku podmienok konania podľa § 104 ods. 1 prvá veta v súvislosti s § 246c ods. 1 prvá veta, ak sú pre to dané zákonné predpoklady.

V predmetnej veci sa žalobca dňa 22. januára 2010 nie celkom jasným podaním domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovanej z 21. decembra 2009 č. P-522-5443/2009/Ozn. a zároveň žiadal o ustanovenie advokáta.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že rozhodnutie odporkyne z 21. decembra 2009 č. P-522-5443/2009/Ozn. sa týka žalobcových opakovaných žiadostí podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov a nie starobného dôchodku, ako v záhlaví rozhodnutia i v jeho dôvodoch uviedol krajský súd.

Krajský súd bez toho, že by si ujasnil, čoho sa vlastne žalobca svojim podaním domáha, a bez toho, že by mu poskytol potrebné procesné poučenie (§ 246c veta prvá a § 5 ods. 1 OSP), a vyzval ho prípadne na odstránenie väd podania zamietol jeho návrh na ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov a následne konanie vo veci zastavil.

Týmto postupom krajského súdu by mohla byť žalobcovi odňatá možnosť domáhať sa na súde ochrany svojich práv v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné obe napadnuté rozhodnutia krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 veta druhá a § 221 ods. 2 OSP), v ktorom krajský súd po zadovážení príslušného administratívneho spisu vzťahujúceho sa k danej veci opätovne posúdi žiadosť žalobcu v zmysle § 30 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a po odstránení väd žaloby o nej znova rozhodne.

Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková